σιν σφάλματα καὶ παρατυπίαι, ἀμφότερα ἐγένοντο τῇ ἐπιψηφίσει τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὸ παραδοξώτερον—τῇ ἐγκρίσει τοῦ κ. Νομάρχου. Μετ' ἀνυπομονησίας διὰ τοῦτο περιμένομεν τί μέλλει ν' ἀπαντήσῃ ὁ κ. Νομάρχης εἰς ταῦτα, διότι δὲν εἶνε δίκαιον προϊσταμένη ἀρχὴ νὰ ἐκθέσῃ ἀδίκως ὑφισταμένην ἀρχὴν εἰς ἔλεγχον κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα ἀνυπόστατον. Τὸ μόνον ἀσθενὲς μέρος ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τοῦ κ. Δημάρχου εἶνε τὸ ἀφορῶν τὸν Δημοτικὸν Εἰσπράκτορα, ὅστις ἔπρεπε νὰ ἦνε παυμένος πρὸ πολλοῦ, προτάσει τοῦ κ. Δημάρχου. Ἢ μᾶλλον ἀκριβέστερον ἔπρεπε νὰ ἔχῃ συντεταγμένην ἔκθεσιν πρὸς τὸν κ. Νομάρχην, ὅστις νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἠτιολογημένην πρότασιν παύσεως αὐτοῦ. Ὡς πρὸς μόνον τὸ σημεῖον τοῦτο ἀναμένομεν ἐξηγήσεις παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ ἀπολογίαν παρὰ τοῦ Εἰσπράκτορος.

Κατὰ τοσοῦτο δὲ μᾶλλον ἐπιμένωμεν εἰς τοῦτο, διότι ἐλπίζομεν νὰ διαταχθῇ προσωποκράτησις τῶν ἀνακτόρων, διότι ἐκ τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸν Δῆμον ἐκ τοῦ ποσίμου ὕδατος τὸ μεγαλείτερον ποσὸν ὀφείλει ἡ ἀνακτορικὴ ἐπιχορήγησις. Μέσα λοιπὸν τὴν Κυρίαν αὐτήν!

Ἀλλ' ὅσα περὶ ἀφέσεων πιστώσεων τοῦ Δήμου ὁ χθεσινὸς *Αἰὼν* γράφει, ζητῶν νὰ ἐπιρρίψῃ τὴν εὐθύνην τῶν ἀφέσεων εἰς τὸν Δήμαρχον καὶ συνάμα σημειῶν ὅτι αἱ αὐταὶ ἀφέσεις **παμψηφεὶ** ἐγίνοντο δεκταὶ ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ κατόπιν θρηνωδῶν ὅτι ὁ Δήμαρχος ὕβρισε τὸ Συμβούλιον, διότι ἀντέγραψε τὸ ἁπλούστατον γεγονός, ἡ σύγχυσις αὐτὴ καὶ ἡ παραζάλη ἐν τόσῳ μακραῖς καὶ πλατείαις στήλαις τοῦ *Αἰῶνος*, ὅπου ἐν ἀνέσει ἐπιτρέπεται νὰ ἐκφέρωνται αἱ ἰδέαι, γεννᾷ ἐντύπωσιν προβαίνουσαν μέχρις ἱλαρότητος. Ὅταν δὲ ἀναμνησθῇ τις ὅτι ὁ γράφων ἦτο καὶ πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἡ ἱλαρότης βεβαίως κορυφοῦται καὶ δικαίως ἐρωτᾷ πῶς μεγαλόσχημος Δημοσιογράφος καὶ Δημοτικὸς Σύμβουλος τῆς πρωτευούσης τοῦ θεοσώστου βασιλείου τῆς πρωτευούσης ἀνακατόνῃ ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ στήλῃ.

Ἦτο καλὸς ὁ Δήμαρχος, ὅταν ἐν τόσῃ **παμψηφίᾳ** ἁρμονίας ἐψηφίζοντο ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐνεκρίνοντο ὑπὸ τοῦ νομάρχου ὅλαι αὐταὶ αἱ ἀφέσεις. Τώρα πῶς μετεβλήθη ἀπὸ καλοῦ Δημάρχου εἰς σπάταλον, τοῦτο δεῖται ἐξηγήσεως. Καὶ διὰ μέν τινας Συμβούλους, ἐν οἷς καὶ ὁ Συντάκτης τοῦ «Αἰῶνος» τὸ κλειδὶ τῆς ἐξηγήσεως αἱ τελευταῖαι ἐκλογαὶ καὶ αἱ ἐν αὐταῖς ἀποτυχίαι παρέχουσιν· ἀλλ' ἡ αἰφνιδία ἐξέγερσις τοῦ κ. Νομάρχου κατὰ μέτρων ἐπιτρεπομένων μὲν ὑπὸ τοῦ Νόμου, ἐγκεκριμένων δὲ ὑπὸ τοῦ ἰδίου, αὐτὴ μᾶς φαίνεται ὀλίγον ἀνεξήγητος.

Δυστυχῶς δὲν ἀρκεῖ εἷς Δήμαρχος διὰ νὰ ἀναγεννήσῃ τὸν Δῆμον· ἀπαιτοῦνται καὶ δεκαοκτὼ Σύμβουλοι οἵτινες νὰ συνεργάζωνται μετ' αὐτοῦ ἐν ἀφιλοκερδείᾳ προσωπικῇ καὶ ἐκλογικῇ. Διεκρίνοντο ἐπὶ ταύτῃ τὸ παρελθὸν Συμβούλιον; Περὶ τούτου ἂς φωτίσῃ τοὺς ἐκλογεῖς του ὁ «Αἰὼν», διότι καὶ ἀναξιοπρεπὲς εἶνε τώρα εἰς τὰς παραμονὰς ἐκλογῆς Συμβούλων ἢ παρ' ἀξίαν ἀποθέωσις τινῶν ἐξ αὐτῶν καὶ ἡ παρὰ τὸ δίκαιον συκοφάντησις τοῦ Δημάρχου. Ὅταν δεικνύῃ διαθέσεις χειμάρρου Δήμαρχός τις, τὰ προχώματα ἀνεγείρει τὸ Συμβούλιον· ἀλλ' οἱ Σύμβουλοι ἤνοιγον τὰς ἀγκάλας των κοίτην εὐρείαν ὀνειροπολοῦντες νὰ περάσῃ ὁ χείμαρρος, ἐνῷ τὸ ρεῦμα τοῦ Δημάρχου μόλις ἦτο εἰς κατάστασιν Ἰλισσοῦ.

Προκαλούμενοι θὰ ἐπανέλθωμεν.

ΣΤΑΦΙΣ

Πάτραι. Ἀτμόπλοιον ἀγγλικὸν **Ronbourgk** παρέλαβε δι' Ἀμερικὴν 5,020 βαρέλια σταφιδοκάρπου λίτρας 1,294,

---

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Καχλαμάνου.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 569)

Βεβυθισμένη ἐντὸς εὐρέος ἀνακλίντρου στηρίζουσα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ ἐρεισινώτου, ἡ Κλαίρη, μὲ χεῖρας κρεμαμένας καὶ ἀδρανεῖς, πλανῶσα ἀνὰ τὸν οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμούς της, παρετήρει, χωρὶς νὰ βλέπῃ, τὸν θαυμάσιον ὁρίζοντα, ὅστις ἐξετυλίσσετο ἐνώπιόν της. Ἀπὸ μιᾶς ὥρας ἦτο ἐκεῖ ἀκίνητος. σιωπηλή, λουομένη ἐντὸς τῶν ἀπείρων τοῦ ἡλίου ἀκτίνων, αἵτινες ἔδιδον λάμψιν οὐρανίαν εἰς τὴν κόμην της, μεταβάλλουσαι αὐτὴν εἰς χρυσοῦν στέφανον.

Ἀπό τινων στιγμῶν ἡ μαρκησία παρετήρει τὴν κόρην της ἀνησύχως. Μελαγχολικὸν μειδίαμα ἐπεφάνη ἐπὶ τῶν χειλέων της καὶ διὰ νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῆς θυγατρός της, ἤρχισε ν' ἀνακινῇ τὸ καλαθάκι τῆς ἐργασίας της συνοδεύουσα τὸ κίνημα τοῦτο μὲ προσποιητικὸν ξερόβηχα.

Ἀλλ' ἡ Κλαίρη, ἀναίσθητος εἰς τὰς πλαγίας ταύτας ἐπικλήσεις, ἔμεινεν ἀκίνητος, παρακολουθοῦσα τὰς σκέψεις της μετ' ἐπιμονῆς. Ἡ μαρκησία *πικαρισμένη* ἀφῆκε ἐπὶ τοῦ τραπεζιοῦ της τὴν ἐργασίαν της καὶ ἡμιεγειρομένη ἐφώναξε δίδουσα εἰς τὴν φωνήν της τόνον ἐλαφρᾶς ἐπιπλήξεως:

— Κλαίρη. . . Κλαίρη. . .

Ἡ δεσποινὶς Μπωλιὲ ἔκλεισε μίαν στιγμὴν τοὺς ὀφθαλμούς της, ὡς διὰ νὰ ἀποχαιρετίσῃ τὸ ὄνειρον αὐτῆς, καὶ χωρὶς νὰ κινήσῃ τὴν κεφαλὴν σηκώνουσα μόνον τὰς χεῖράς της μέχρι τῶν χεριῶν τοῦ ἀνακλίντρου:

— Μητέρα! ἀπεκρίθη.

— Τί σκέπτεσαι;

Ἡ Κλαίρη ἐσιώπησεν ἐπὶ μίαν στιγμὴν, καὶ συνωφρυώθη κάπως· ἔπειτα ὅμως ἀναλαμβάνουσα τὴν γαλήνην της:

— Δὲν ἐσκεπτόμην τίποτε, μητέρα, ὑπέλαβεν· αὐτὸς ὁ ζεστὸς ἀέρας μ' ἐνάρκωσε. . . Γιατί μ' ἐφωνάξατε;

— Διὰ νὰ μοῦ μιλήσῃς, ἀπεκρίθη ἡ μαρκησία μεθ' ὕφους σχεδὸν ὀργίλου, γιὰ νὰ μὴ μένῃς τόση ὥρα ἔτσι ἀφηρημένη.

Ἐξηκολούθησε στιγμὴ σιωπῆς. Ἡ Κλαίρη ἀνέλαβε τὴν νωχελῆ θέσιν της. Ἡ μαρκησία, κλίνουσα πρὸς τὰ ἐμπρός, εἶχεν ἀπορρίψει τὸ σάλι της, χωρὶς νὰ τὴν μέλῃ διὰ τὸν

774.—Αὐστριακὸν ἀτμόπλοιον **Monarchis** παρέλαβε διὰ Τεργέστην 324 σάκκους σταφιδόκαρπον ἐκ λιτρῶν 54,315. —Αὐστριακὸν ἀτμόπλοιον **Dide** παρέλαβε διὰ Σμύρνην 100 σάκκους σταφιδόκαρπαν ἐκ λιτρῶν 11,330.—Αὐστριακὸν ἀτμόπλοιον **Souno** παρέλαβε διὰ Τεργέστην καὶ Βενετίαν 560 σάκκους σταφιδόκαρπον λίτρας 61,172.

ΚΡΗΤΙΚΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Μᾶς γράφουσιν ἐκ Χανίων :

Ὁ μέχρι χθὲς δεύτερος γραμματεὺς τῆς Γεν. Διοικήσεως Ι. Γιανναράκης, διωρίσθη Σχολάρχης Χανίων ! Μὴ σᾶς φανῇ τοῦτο παράξενον. Ἐδῶ εἰς τὰς δημοσίους θέσεις δὲν ἀπαιτοῦν μεγάλας γνώσεις καὶ εἰδικότητα, δύναταί τις δὲ εὐκολώτατα ἀπὸ καπνοπώλης νὰ γείνῃ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἑρετῶν, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ παραξενευθῶμεν ἡμεῖς, οἵτινες εἴμεθα συνειθησμένοι. Ὡς λόγος τῆς ἀπὸ τοῦ διοικητηρίου ἀπομακρύνσεώς του φέρονται τὰ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ρώσσου προξένου διατρέξαντα. Διότι ὁ ρῶσσος πρόξενος τὸν ὕβρισε κατὰ πρόσωπον καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν, διὰ τὰς ἐνεργείας, τὰς ὁποίας ἔκαμνε πρέχων εἰς τὰ προξενεῖα καὶ κατηγορῶν τοὺς πατριώτας του διὰ τὸ βακουφικὸν ζήτημα, παριστῶν ὅτι οἱ μὲν χριστιανοὶ ἔχουν ἄδικον, ἡ δὲ κυβέρνησις καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ δίκαιον. «Ἐσὺ, τῷ εἶπε, παστρικὰ ὁ ρῶσσος πρόξενος, δὲν εἶσαι Κρὴς, οὐδὲ Χριστιανὸς, διότι ἄλλως δὲν θὰ μετέβαινες καὶ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους προξένους ἐνεργῶν ἐπανειλημμένως κατὰ τῶν συμπατριωτῶν σου». Σημειωτέον ὅτι, ὅτε ἐπανῆλθεν ὁ κύριος οὗτος ἐκ Γερμανίας, ὅπου ἐσπούδασε καὶ ἐκεῖνος δὲν ἠξεύρει τι, τῷ προϋτάθη νὰ διορισθῇ Σχολάρχης, ἀλλὰ δὲν ἐδέχθη, κατόπιν προσηνέχθη νὰ διδάσκῃ εἰς τὸ τουρκικὸν σχολεῖον δωρεάν. Ἐν τούτοις δὲν εἶναι διόλου ἀπίθανον νὰ λαμβάνῃ καὶ τὸν μισθὸν τῆς πρώτης του θέσεως, διότι καὶ ἄλλοτε παραιτηθεὶς ὅπως ἐκτεθῇ βουλευτὴς τὸν ἐλάμβανε καὶ ἀποτυχὼν εἰς τὰς ἐκλογὰς κατέλαβεν ἀμέσως τὴν θέσιν του.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ διπλῶν μισθῶν, σᾶς ἀνακοινῶ καὶ τὸ ἑξῆς περίεργον. Μανθάνω ὅτι ἀφίκετο ἐνταῦθα εἷς τελωνοφύλαξ ἐκ Πειραιῶς, Κρὴς τὴν πατρίδα, οὗτινος τὸ ὄνομα μοὶ διαφεύγει τὴν στιγμὴν ταύτην. Ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς θέσεώς του ἐπ' ἀδείᾳ— σημειώσατέ το— τοὐτέστι διατελεῖ πάντοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἑλληνικοῦ ὑπουργείου, μὲ πλήρη τὸν μισθύν του καὶ ἦλθεν ἐδῶ, ἔνθα διωρίσθη διοικητικὸς ἀστυνόμος τῆς ἐπαρχίας Κισσάμου . . .

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ἀλληλεγγύης μεταξὺ ὑμετέρας κυβερνήσεως καὶ ἡμετέρας διοικήσεως, σᾶς ἀνακοινῶ καὶ τοῦτο, ὅτι ἀνεχώρησε πρό τινων ἡμερῶν ἐντεῦθεν εἰς κύριος, οὗτινος τὸ ὄνομα ἀγνοῶ, ἐφωδιασμένος μὲ συστατικὰ τοῦ Διοικητοῦ μας πρὸς τοὺς αὐτόθι ἰσχυροὺς, ὅπως κατορθώσῃ νὰ εἰσαγάγῃ τὴν κόρην του εἰς τὸ Ἀρσάκειον. Ἡμεῖς τῷ εὐχόμεθα καλὴν ἐπιτυχίαν, θαυμάζομεν ὅπως πῶς ὁ Διοικητής μας κατορθοῖ νὰ διαθέτῃ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι *ρουσφέτια*. Γινώσκομεν ὅτι ἡ ἀριστοκρατία σας συμπαθεῖ πρὸς τὸν κ. Φωτιάδην, γινώσκομεν πρὸς τοὺτοις ὅτι καὶ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει *Χαυγιαροχαντῖται* τὸν ὑποστηρίζουσι παρὰ τῷ Σουλτάνῳ. Θὰ ἦτο ὅμως αἶσχος διὰ τὴν Κρήτην, ἐὰν ἀνεχθῇ αἱ δύο αὗται τάξεις νὰ ἐπηρεάζωσι τὰς τύχας της καὶ νὰ τῇ ἐπιβάλωσι τὸν προστατευόμενόν των.

Ἤδη ἔδωκεν εἰς αὐτὰς ἓν μάθημα καλὸν ἀπορρίψασα πρὸ τριῶν ἐτῶν διὰ τῶν ἀντιπροσώπων της τὴν σύμβασιν

ἄνεμον. Ἡ δεσποινὶς Μπωλιὲ, στρέφουσα πρὸς τὴν μητέρα της τῇ ἔδειξε τὸ μελαγχολικὸν πρόσωπόν της. Καὶ ὡς νὰ ἐπανήρχετο μεγαλοφώνως εἰς τὰς σκέψεις αἵτινες πρὸ ὀλίγου τὴν ἐτάραττον ἐσωτερικῶς :

— Πόσον καιρὸν, εἶπεν, ἔχουμε νὰ λάβουμε γράμματα ἀπὸ τὴν Πετρούπολιν.

Ἡ μαρκησία ὕψωσε τὴν κεφαλὴν, ὡς νὰ ἤθελε νὰ δείξῃ ὅτι πολὺ καλὰ ἤξευρε περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Καὶ μὲ φωνὴν τὴν ὁποίαν προσεπάθει νὰ καταστήσῃ ἥσυχον :

— Δύο μῆνας σχεδόν.

— Ναί· δύο μῆνας ! ἐπανέλαβεν ἡ Κλαίρη, ὀφίσασα νὰ τῆς διαφύγῃ εἰς στεναγμός.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ μαρκησία ἔχασε τὴν ὑπομονήν της καὶ σηκωθεῖσα ἀποτόμως ἐστάθη πλησίον τοῦ παραθύρου ἀντικρὺ τῆς θυγατρός της καὶ λαβοῦσα τὰς χεῖρας αὐτῆς :

— Ἀλλὰ γιατί αἰωνίως σκέπτεσαι αὐτὸ καὶ σκοτίζεις τὸ μυαλό σου ;

— Ἂν δὲν σκεφθῶ τὸν Γάστωνα, ποῖον θέλετε νὰ σκεφθῶ ; ἀπήντησεν ἡ Κλαίρη μετὰ πικρίας. Καὶ πῶς νὰ μὴ βασανίζω τὸ μυαλό μου, καθὼς λέγετε, διὰ νὰ ἀνακαλύψω τὰς αἰτίας τῆς σιωπῆς του ;

— Ὁμολογῶ ὅτι εἶνε δύσκολον νὰ ἐξηγηθῇ ἡ σιωπή του. Ὁ δοὺξ τοῦ Βλιγνὺ ἀφοῦ πέρασε πλησίον μας ὀκτὼ μέραις τὸ παρελθὸν ἔτος, ὑπεσχέθη ὅταν ἀνεχώρησεν ὅτι τὸν χειμῶνα θὰ ἦνε 'ς τὸ Παρίσι. Κατ' ἀρχὰς ἔγραψεν ὅτι πολιτικαὶ περιπλοκαὶ δὲν τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ φύγῃ. Ἔπειτα ὅταν ὁ χειμὼν ἐπέρασε ἐπροφασίσθη ὅτι περιμένει τὸ καλοκαίρι γιὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Γαλλίαν.

Τὸ καλοκαῖρι ἦλθεν, ἀλλ' ὁ δοὺξ δὲν ἔρχεται. Ἰδοὺ ὅπου εὑρισκόμεθα εἰς τὸ φθινόπωρον καὶ ὁ Γάστων ἔπαυσε καὶ τὰς προφάσεις αὐτάς. Οὔτε νὰ μᾶς γράψῃ δὲν λαμβάνει τὸν κόπον. Ἂς παραδεχθῶμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐκ μέρους του παρὰ ἀμέλεια. Κόρη μου, ὅλα μετεβλήθησαν, καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ κύκλου μας δὲν ἠξεύρουν πλέον νὰ εἶναι εὐγενεῖς.

Καὶ ἡ μαρκησία ἠνόρθωσε τὴν λευκὴν κεφαλήν της, λαμβάνουσα τὸ ὕφος τῶν μεγάλων κυριῶν, αἵτινες τὴν περιεκύκλουν μειδιῶσαι ἐντὸς τῶν ὡραίων πλαισίων, τῶν περιβαλλόντων τὰς εἰκόνας των.

— Ἐν τούτοις ἂν ἦτο ἀσθενὴς ; ἀπετόλμησε νὰ εἴπῃ ἡ Κλαίρη, μὴ δυναμένη ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ὑπερασπίσῃ ἐκεῖνον ὃν ἠγάπα. Ἐὰν τοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ μᾶς δώσῃ εἰδήσεις του ;

— Εἶναι πολὺ ἀπίθανον αὐτὸ, ἀπεκρίθη ἀσπλάγχνως ἡ μαρκησία, ἐὰν συνέβαινε κάτι τι θὰ μᾶς εἰδοποιοῦσαν ἀπὸ τὴν πρεσβείαν. Ἔσο βεβαία ὅτι εἶναι πολὺ καλὰ, ὅτι εἶναι καταχαρούμενος καὶ ροδοκόκκινος καὶ ὅτι ὅλον τὸν χειμῶνα ἐχόρευε κοτιλλιὼν εἰς τὰ σαλῶνια τῆς Πετρουπόλεως.

Νευρικὴ συστολὴ ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον τῆς Κλαίρης. Ὠχρίασεν, ὡσὰν ὅλον τὸ αἷμά της εἶχε συρρεύσει πρὸς τὴν καρδίαν. Ἔπειτα βιάζουσα τὸν ἑαυτόν της νὰ μειδιάσῃ.

ἦν μετ' αὐτῶν εἶχε συνομολογήσει ὁ κ. Φωτιάδης περὶ συστάσεως ἐν Κρήτῃ Τραπέζης, ἥτις ἔμελλε νὰ διαχύσῃ εἰς τὴν Κρήτην τὴν εὐδαιμονίαν καὶ νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοῦ πτωχοῦ χωρικοῦ καὶ τὰ ἐρείπια τῆς ταπεινῆς στέγης, ἅτινα ἐκ τῶν καταστροφῶν τοῦ πολέμου τῷ ὑπελείφθησαν. Πιστεύομεν ὅτι καὶ τὴν φορὰν ταύτην θὰ τοὺς διδάξῃ, ὅτι θὰ πράξουν καλὰ νὰ μᾶς ἀφήσουν ἡσύχους νὰ φροντίζωμεν περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς πατρίδος μας. Ἂς πᾶνε λοιπὸν εἰς τὸ καλό νὰ μᾶς ξεφορτωθοῦν, νὰ μὴν τοὺς στείλωμεν ἡμεῖς στὸ διάβολο.

Κεραμειανὸς

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Δ'

Ἠλεκτρικὸς σιδηρόδρομος.—Ἀσφάλεια κατὰ πυρκαϊᾶς ἐντὸς θεάτρου.

Ἐν τῇ δυτικῇ αἰθούσῃ τῆς Θόλου (Rotunde) ὑπάρχουσιν ἐκτεθειμένοι δύο ὑπὸ μιᾶς μεγάλης ἀτμοκινήτου μηχανῆς κινούμεναι δυναμογόνοι μηχαναί, αἵτινες ἐπὶ ταχύτητι 600 στροφῶν κατὰ λεπτὸν γεννῶσι τὸ ἀναγκαῖον ρεῦμα, ὅπερ διὰ δύο συρμάτων φέρεται εἰς τὰς ὡς ἀγωγοὺς χρησιμευούσας τροχιὰς καὶ ἐντεῦθεν πάλιν εἰς τοὺς πόλους τῆς ὑπὸ τὸ δάπεδον τῆς ἁμάξης κειμένης κινητηρίου μηχανῆς. Ἡ συνέχεια δ' αὐτὴ τοῦ ρεύματος λαμβάνει ὡς ἑξῆς χώραν: Αἱ ὑῆκτραι τῆς δυναμογόνου μηχανῆς εἶνε συνδεδεμέναι μὲ μετάλλινα πτερά, τὰ ὁποῖα, ὅταν κινῆται ἡ ἅμαξα, προσαρμόζονται πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ ἁμαξοστάτου καὶ τοῦ ἄξονος μεμονωμένην στεφάνην τῶν τροχῶν. Οὕτω δὲ γίνεται ἡ κυκλοφορία τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἀπὸ τῶν ἀρχικῶν μηχανῶν εἰς μίαν τροχιάν, ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῶν ἐπ' αὐτῆς κινουμένων τροχῶν εἰς τὴν δευτερεύουσαν κινητήριον μηχανὴν καὶ ἐξ αὐτῆς διὰ τῶν δύο ἑτέρων τροχῶν καὶ τῆς δευτέρας τροχιᾶς ἐπανέρχεται εἰς τὴν κυκλοτερῆ αἴθουσαν πρὸς τὸν ἠλεκτρογεννήτορα. Ἀποκαθίσταται δὲ ἢ διακόπτεται τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, ἐὰν συρθῇ κώπη τις, ἥτις μόνον ἐν τοῖς διαφόροις σταθμοῖς εἶνε ἀφαιρετή. Χρησιμεύει δ' αὕτη νὰ παρεμβάλλῃ κατὰ τὴν σταμάτησιν τῆς ἁμάξης μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον συνεχῶς αὔξουσαν ἀντίστασιν, κατὰ δὲ τὴν ἀναχώρησιν πάλιν νὰ σμικρύνῃ τὴν ἀντίστασιν ταύτην καὶ ἐπὶ τέλους νὰ αἴρῃ αὐτὴν ἐντελῶς· διότι ἄλλως τὰ σύρματα τῆς δυναμογόνου μηχανῆς θερμαίνονται λίαν ἰσχυρῶς καὶ ἐπιφέρουσιν εἰς τὰ τῆς μηχανῆς βλάβας. Διὰ καταλλήλου τροφῆς τῆς κώπης μεταβάλλεται πρὸς τούτοις καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ ρεύματος ἐν τῇ κινητηρίῳ μηχανῇ, ἑπομένως δὲ καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς ἁμάξης. Πᾶσα τοῦ ὁδηγοῦ παραπλάνησις ἀποκλείεται· διότι ἡ κώπη δεικνύει πάντοτε τὸ μέρος, πρὸς ὃ πρέπει νὰ διευθυνθῇ ἡ ἅμαξα. Ἐν ἑκάστῃ ἁμάξῃ, 15 καθίσματα ἐχούσῃ, ὑπάρχει εἷς μηχανικὸς ἐπισχετὴρ καὶ δύο κώδωνες, εἷς διὰ τοὺς ἐπιβάτας καὶ ἕτερος διὰ τὰ διδόμενα σημεῖα. Ἡ ἅμαξα συμμετρικῶς κατεσκευασμένη δύναται νὰ χωρῇ καὶ πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ πρὸς τὰ ὀπίσω, χωρὶς νὰ γίνῃ ἀνάγκη νὰ στραφῇ.

Μία ἀρχικὴ μηχανὴ δύναται νὰ κινήσῃ συγχρόνως καὶ δύο καὶ τρεῖς ἁμάξας ἀναλόγως τῆς δυνάμεώς της. Προκειμένου ὅμως περὶ μεταβιβάσεως ἠλεκτρικῆς δυνάμεως ἢ περὶ στρώσεως ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ, ὅτι ἡ μὲ ἠλεκτρισμὸν κινουμένη κινητήριος μηχανὴ περιστρέφεται ἐνίοτε μὲ ταχύτητα 600—800 στροφὰς κατὰ λεπτόν, γεννᾷ δὲ ρεῦμα, ἔχον ἐναντίαν πρὸς τὸ ρεῦμα τῆς ἠλεκτρογόνου μηχανῆς διεύθυνσιν, ὅπερ τὸ τῆς ὠφελείας ἀποτέλεσμα σπουδαίως σμικρύνει. Ἡ ἀντίδρασις αὕτη, ἥτις ἐπὶ ὁριζοντίου πορείας εἶνε ἀρκετὰ σημαντική, ἐλαττοῦται κατὰ τὴν ἀνάβασιν καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἐπισχετὴρ ἐπὶ πεδινῆς πορείας. Ὅταν τίθεται εἰς κίνησιν ἡ ἅμαξα δὲν ὑπάρχει ἀκόμη ἀντίθετον ρεῦμα, διόπερ καὶ λίαν εὐκολύνεται ἡ κίνησις. Ὀφείλομεν πρὸς τούτοις νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει, ὅτι κατὰ πᾶσαν γέννησιν

— Ἐν τούτοις μοῦ εἶχεν ὑποσχεθῇ ὅτι τὸν χειμῶνα θὰ ἔλθῃ νὰ τὸν περάσωμε μαζῆ εἰς τὸ Παρίσι· καὶ ἤμην τόσον εὐτυχὴς σκεπτομένη ὅτι θὰ ἐπανερχόμην ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου μετ' αὐτοῦ! Θὰ ἔβλεπα μὲ χαρὰν ὅλην τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν θὰ παρήγαγε, καὶ ἴσως καὶ αὐτὸς παρετήρει καὶ τὴν ἰδικήν μου. Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, μητέρα, ὅτι δὲν εἶναι ζηλότυπος. Καὶ ἐν τούτοις ἐμποροῦσε νὰ ἦναι. Ὅπου καὶ ἂν ἐπηγαίναμε, ἤμην ἐπιζήτητος. Ἐδῶ ἀκόμη σ' αὐτὴν τὴν ἔρημον δὲν ἔπαυσαν οἱ λατρευταὶ καὶ μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ γείτονός μας τοῦ διευθυντοῦ τῶν σιδηρουργείων . . .

— Τοῦ κ. Δερβλάϋ;

— Μάλιστα τοῦ κ. Δερβλάϋ. Τὴν κυριακὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν—δὲν τὸ παρετηρήσατε σεῖς, προσέχετε πολὺ εἰς τὴν λειτουργίαν—προσηυχόμην πλησίον σας, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ξέρω διατί, ἐστενοχωρούμην. Δύναμις ἀνωτέρα τῆς θελήσεώς μου εἵλκυσε τὴν προσοχήν μου. Χωρὶς νὰ θέλω, ἔστρεψα καὶ εἰς μίαν σκοτεινὴν τῆς ἐκκλησίας γωνίαν εἶδα τὸν κύριον Δερβλάϋ. —Προσηύχετο.

— Ὄχι, μητέρα, μὲ παρετήρει. Οἱ ὀρθαλμοί μας συνηντήθησαν καὶ οἱ ἰδικοί του ἐξέφραζον ἱκεσίαν. Ἐχαμήλωσα τοὺς ὀρθαλμοὺς καὶ ἔβιασα τὸν ἑαυτόν μου νὰ μὴ στρέψω πλέον. Ὅταν ἐξήλθομεν τὸν ἤυρα νὰ περιμένῃ εἰς τὴν θύραν. Προσέκλινεν, ἐπεράσαμεν καὶ ἠσθάνθην ὅτι μὲ ἠκολούθει διὰ τοῦ βλέμματος.

Ἡ μαρκησία ἠγέρθη καὶ ἐπιστρέφουσα πρὸς τὸ ἀνάκλιντρόν της, ἐν ᾧ ἐβυθίσθη νευρικῶς.

— Ἐ! αὐτὸ θὰ τὸν ὠφελήσῃ διὰ τὴν ψυχήν του. Ἀντὶ νὰ σὲ κυττάῃ γλυκὰ ἐμποροῦσε πολὺ καλὰ νὰ μᾶς ἀποζημιώσῃ δι' ὅ,τι ἔκανε ἐπὶ τῶν ὁρίων μας. Πολὺ ἀστεῖον τὸν εὑρίσκω μὲ τὰς ἱκεσίας του. Καὶ πρέπει νὰ μὴ ἔχῃς τί ἄλλο νὰ κάμῃς διὰ νὰ καταγίνεσαι γιὰ τοὺς στεναγμοὺς αὐτοῦ τοῦ σιδηρουργοῦ, ὅστις δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ μᾶς κουφάνει κἄνα πρωῒ μὲ τὰ σφυριά του.

— Μητέρα, ἡ λατρεία τοῦ κ. Δερβλάϋ εἶναι τόσον ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ σεβασμοῦ, ὥστε δὲν ἐμπορῶ νὰ παραπονεθῶ. Καὶ δὲν σᾶς ὁμιλῶ περὶ αὐτοῦ παρὰ διότι συγκαταλέγεται καὶ αὐτὸς μεταξὺ τῶν ἄλλων. Ἐπὶ τέλους λέγουν ὅτι ἡ καρδία τῆς γυναικὸς εἶνε ἄστατος. . . Ὁ δοὺξ δὲν εἶνε ἐδῶ διὰ νὰ ἐμποδίσῃ. . . Καὶ ἐμένα μπορεῖ νὰ μὲ κουράσῃ τὸ πρόσωπον τῆς Πηνελόπης τὸ ὁποῖον παίζω πρὸ τόσου καιροῦ. Ὁ Γάστων ἔπρεπε νὰ τὰ σκεφθῇ ὅλα αὐτά, καὶ ἐν τούτοις δὲν τὰ ἐσκέφθη. Καὶ ἐγὼ μένω μόνη περιμένουσα καὶ ἀγαπῶσα. . .

— Καὶ ἔχεις πολὺ ἄδικο, ἀπήντησεν ἡ μαρκησία μετὰ ζωηρότητος· ἐνῷ ἂν ἤμην εἰς τὴν θέσιν σου. . .

— Ὄχι, μητέρα, διέκοψεν ἡ δεσποινὶς Μπωλιὲ μὲ σοβαρότητα, καὶ πρέπει νὰ κάμω ὅ,τι κάμω διότι ἀγαπῶ τὸν δοῦκα Βλιγνύ.

(ἀκολουθεῖ)